

РЕШЕНИЕ

№ 5563

гр. София, 11.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 13.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **10781** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 10а от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/.

Образувано е по жалба на И. Х., гражданин на Б. срещу отказ за издаване на виза от 26.2.2025 г., издаден от завеждащ Консулската служба на Посолството на Република България в Д., И..

Жалбоподателят твърди, че е поискал издаване на виза „Д“ – за посещение с цел обучение в Русенския университет „А. К.“, редовно обучение. Платил е дължимите за обучението такси, но въпреки това му е отказана виза. Органът е приел за недоказани фактите относно целта и условията на пътуване, без да обсъди многобройните доказателства.

Ответникът – завеждащ Консулската служба на Посолството на Република България в [населено място], И., не взе становище по жалбата.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и представените доказателства, намира следното:

Жалбоподателят е подал заявление за виза „Д“. В заявлението е описал, че е гражданин на Б. и иска да посети страната с цел обучение. Приложил е паспорт, документи, удостоверяващи средства за издръжката му, здравна застраховка и др.

Видно от писмо от дирекция „Миграция“ към Областна дирекция на МВР – Р., се установява, че

жалбоподателят, заедно с още много други апликанти, са подали заявления да започнат обучение в Русенския университет „А. К.“. Установява се, че от началото на 2025 г. са подадени и са отказани множество молби за издаване на виза „Д“, с оглед обучение там. Извършен е анализ на миграционната обстановка, като данните потвърждават, че почти 100 % от приетите и допуснати в страната мигрират към З. Европа. Приложен е анализ на миграционната обстановка от тези страни. Изпратено е писмо и до Русенския университет от дирекция „Миграция“ с препоръки относно приема на студенти.

За 2025 г. е посочено, че са подадени в Д., И., 45 искания за издаване на виза „Д“. Всички искания са бланкетни, а описанията на приложените документи, както и начина на финансовото осигуряване със сходни. Прави впечатление, че желаят започване на обучението си в средата на годината.

Териториална дирекция на Държавна агенция „Национална сигурност“ [населено място] е извършила съгласувателна процедура по процесното заявление за издаване на виза, като е дала отрицателно становище.

Съдът, като взе предвид установеното от относимите по делото писмени доказателства, намира следното от правна страна.

Жалбата е подадена в срок, от лице, имащо право на жалба, срещу подлежащ на оспорване акт.Ето защо съдът намира, че жалбата е допустима.

По основателността ѝ.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 9г, ал. 1 ЗЧРБ, видно от заповед № 3/16.1.2025 г., както и заповед № 95-00-26/16.1.2025 г. на министъра на външните работи, в рамките на предоставените му правомощия. Спазена е предписаната от закона форма.

Отказът е в достатъчна степен мотивиран. Действително, в него е посочен чл. 10, ал. 1, т. 17 ЗЧРБ, като е цитирана нормата, както и са изложени съображения, съвпадащи с част от становището на дирекция „Миграция“, цитирано по-горе относно възможността да се започне обучение през февруари 2025 г. – средата на годината.

Заповедта е издадена както на български, така и на английски език – този, на който е подадена и молбата за виза.

При постановяването на оспорения акт му ответникът не е допуснал съществени нарушения на административно-производствените правила. Видно от събраните и обсъдени по-горе доказателства, жалбоподателят, на разбираем за него език, е имал възможност да опише целта и условията на своето пътуване, както и да представи доказателства в тази насока.

Ответникът е постановил обжалвания отказ с мотив, че са налице предпоставките на чл. 10, ал. 1, т. 17 - не доказва достоверно целта и условията на заявеното пребиваване

Предвид установеното от по делото съдът намира, че следва да се направи извод, че са налице

предпоставките на цитираната норма.

Предвид становището на дирекция „Миграция“, както и предвид изложените в нея факти съдът намира, че не може да се направи извод за това че жалбоподателят е доказал достоверността на заявената цел за подаване на виза- започване на редовно обучение, по средата на учебната година. Следва да се съобрази и анализът на миграционната обстановка, обсъден по-горе. Ето защо следва да се направи извод, че дори и да е организирано по подходящ начин обучението на чуждестранните студенти по български език с оглед започване на обучение по избраната специалност в началото на следващата учебна година, то предвид констатираното в анализа на миграционната обстановка дава основание да се направи извод, че целта и условията на заявления престой не са доказани достоверно. От държавата, от където произхожда жалбоподателят, нито един приет студент не е завършил езиковия курс, за който е приет.

Спазена е целта на закона – в случая разрешението за издаване на виза се дава с оглед осъществяване на реално обучение, каквото предвид изложените по-горе факти не може да се направи категоричен извод, че ще бъде осъществено.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна, поради което следва да се отхвърли; не се установи незаконосъобразност по смисъла на чл.146 АПК на обжалваното решение.

По разноските. Ответникът не претендира такива, поради което и съдът не следва да се произнася по разноските.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Х., гражданин на Б. срещу отказ за издаване на виза от 26.2.2025 г., издаден от завеждащ Консулската служба на Посолството на Република България в Д., И..

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.